

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 246/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. S. S., P., zastúpenej advokátkou Mgr. Z. N., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 941/2008 (predtým postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 150/04) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. S. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2008 faxom a 23. apríla 2008 poštou doručená sťažnosť Mgr. S. S., P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 941/2008 (predtým postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 150/04).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«Na Okresnom súde Pezinok bola dňa 20. 08. 2004 podaná v právnej veci žalobcu (sťažovateľky): Mgr. S. S. (...) proti žalovanému: L. G. (...) žaloba o uloženie povinnosti umožniť užívanie bytu žalobcovi. Právnej veci bola pridelená spisová značka 24 C 150/04. Žaloba bola podľa rozvrhu práce pridelená sudkyňi p. JUDr. I. N. Následne, v dôsledku reoptimalizácie súdnictva, sa miestne príslušným súdom stal Okresný súd Bratislava III.

Prvé pojednávanie bolo stanovené na 13. 12. 2005, t. j. viac ako po roku od podania žaloby; bolo však zrušené z dôvodu výpadku elektrickej energie na súde a následne bol stanovený nový termín pojednávania na 16. 03. 2006, ktorý bol zrušený z dôvodu PN zákonnej sudkyne p. JUDr. I. N. a pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Listom zo dňa 09. 05. 2006 sme v právnom zastúpení sťažovateľky žiadali o nariadenie ďalšieho termínu pojednávania. Našej žiadosti súd vyhovel a stanovil termín pojednávania na 22. 06. 2006, kedy sa pojednávanie znova neuskutočnilo, pretože sa odporca písomne ospravedlnil.

Dňa 30. 06. 2006 sme súdu zaslali opätovnú žiadosť o vytýčenie nového termínu pojednávania. Súd určil termín pojednávania na 22. 08. 2006, kedy sa uskutočnilo prvé riadne pojednávanie vo veci. Súd konal bez prítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 OSP a pojednávanie odročil na 28. 09. 2006 s tým, že predvolával odporcu prostredníctvom Policajného zboru.

Dňa 28. 09. 2006 súd pojednávanie znova odročil, tentokrát na základe žiadosti odporcu o zachovanie lehoty na prípravu na pojednávanie, pretože predvolanie na pojednávanie mu síce bolo prostredníctvom Policajného zboru doručené, avšak nebola dodržaná zákonná minimálne 5-dňová lehota na jeho prípravu.

Nové pojednávanie bolo vytýčené na 02. 11. 2006, nekonalo sa však a bolo odročené na 30. 11. 2006, kedy sa uskutočnilo ďalšie riadne pojednávanie vo veci. Uvedené

pojednávane bolo odročené na 13. 02. 2007, kedy sa však neuskutočnilo, pretože bolo odročené na neurčito z dôvodu dlhodobej PN sudkyne.

Na základe našej žiadosti z 20. 03. 2007 bol vytýčený nový termín pojednávania na 26. 04. 2007, kedy bolo pojednávane vo veci ďalej odročené na 31. 05. 2007. Dňa 31. 05. 2007 súd rozhodol uznesením o uložení poriadkovej pokuty Stavebnému bytovému družstvu občanov v P. a odročil pojednávane na posledný termín na 11. 09. 2007. Na poslednom pojednávani súd vyniesol rozsudok, v ktorom určil, že sťažovateľka je oprávnená v 3-izbovom družstevnom byte (...) užívať 1 izbu s lodžiou o výmere 13,21 m² ako aj spoločné priestory tohto bytu.

Keďže sťažovateľke, i napriek tomu, že rozsudok bol vyhlásený na pojednávani dňa 11. 9. 2007, nebolo doručené písomné vyhotovenie rozsudku, dňa 28. 11. 2008 (správne má byť 2007, pozn.) sme v jej právnom zastúpení zaslali na Okresný súd Bratislava III žiadosť o jeho doručenie. Nakoľko súd na žiadosť nereagoval a nezaslal sťažovateľke a ani jej právnej zástupkyni žiadne informácie o postupe v konaní vo veci samej a ani rozhodnutie, dňa 11. 02. 2008 sme podali na uvedenom súde v právnom zastúpení sťažovateľky sťažnosť na prieťahy v konaní, v ktorej sme žiadali odstránenie prieťahov a doručenie písomného upovedomenia o vykonaných opatreniach v lehote do 30 dní.

Dňa 22. 02. 2008 Okresný súd Pezinok v odpovedi na sťažnosť informoval, že sťažnosť zo dňa 11. 02. 2008 bola v rámci reoptimalizácie súdnej sústavy k 01. 01. 2008 postúpená na Okresný súd v Pezinku a zmenila sa spisová značka konania na 4 C 941/2008 (predtým 24 C 150/04). Ako dôvod nevypracovania rozsudku predsedníčka Okresného súdu Pezinok JUDr. M. U. v odpovedi uviedla, že zákonná sudkyňa JUDr. I. N. požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia celkom trikrát, naposledy bola lehota na vypracovanie rozhodnutia predĺžená do 30. 04. 2008, nakoľko je zákonná sudkyňa dlhodobo práceneschopná. Zároveň predsedníčka Okresného súdu Pezinok v odpovedi uviedla, že po ukončení práceneschopnosti sudkyne bude rozhodnutie ihneď doručené.

Písomné vyhotovenie rozhodnutia nebolo do dnešného dňa, teda ani po takmer štyroch rokoch od podania návrhu a po siedmich mesiacoch od vyhlásenia rozsudku, doručené ani sťažovateľke a ani jej právnej zástupkyni.

Z vyššie uvedeného skutkového stavu je zrejmé, že najskôr postupom Okresného súdu

Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 150/04 a teraz aj postupom Okresného súdu Pezinok v tom istom konaní pod novou sp. zn. 4 C 941/2008 dochádza k porušovaniu práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a súd týmto zabraňuje sťažovateľke uplatňovať si svoje právo, ktoré jej bolo priznané vo vyhlásenom rozsudku. Podľa § 158 ods. 4 OSP „ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia“. Podľa nášho názoru doba takmer sedem mesiacov od vyhlásenia rozsudku je na vypracovanie písomného vyhotovenia rozsudku viac ako neprimeraná a ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, nebola spôsobená konaním sťažovateľky. Za týmto účelom si dovoľujeme tiež poukázať na nález Ústavného súdu sp. zn.: III ÚS 14/2000: „Otázky množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú podstatné pre posúdenie toho, či došlo k neodôvodneným prieťahom v konaní a ich zodpovedanie a objasnenie môže pomôcť iba pri hľadaní príčin prieťahov v rámci súdu“.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol vo veci týmto nálezom:

„1. Okresný súd Pezinok porušil v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 941/2008 základné právo pani Mgr. S. S. (...) aby sa vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v ust. čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

2. Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Pezinok, aby konal vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 941/2008 bez zbytočných prieťahov.

3. Mgr. S. S. sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 100.000,- Sk (...), ktoré je jej Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Okresný súd Pezinok je povinný nahradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu sťažovateľky do troch dní od právoplatnosti rozhodnutiu.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv

alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 941/2008 tým, že jej od 11. septembra 2007 (pojednávanie, na ktorom bol okresným súdom vyhlásený rozsudok) do 23. apríla 2008 (deň podania sťažnosti ústavnému súdu) nebol predmetný rozsudok doručený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že 11. septembra 2007 bol vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 24 C 150/04 vyhlásený rozsudok, ktorý nebol sťažovateľke doručený ani po podaní jej žiadosti z 28. novembra 2007 o doručenie predmetného rozsudku. Sťažovateľka 11. februára 2008 podala Okresnému súdu Bratislava III sťažnosť na prieťahy v konaní, v ktorej žiadala o doručenie písomného upovedomenia o vykonaných opatreniach v lehote 30 dní.

Dňa 22. februára 2008 okresný súd informoval sťažovateľku, že označená vec mu v rámci reoptimalizácie súdnej sústavy k 1. januáru 2008 bola postúpená z Okresného súdu Bratislava III, predsedníčka okresného súdu ďalej uviedla, že dôvodom nevypracovania rozsudku bola skutočnosť, že zákonná sudkyňa pre dlhodobú práceneschopnosť trikrát požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia.

Ústavný súd zistil, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 24 C 150/04 z 11. septembra 2007 bolo okresným súdom expedované 30. mája 2008 účastníkom konania, resp. právnenému zástupcovi sťažovateľky.

Podľa názoru ústavného súdu k predĺženiu lehoty doručovania predmetného rozhodnutia v značnej miere prispelo postúpenie veci z Okresného súdu Bratislava III na okresný súd, reoptimalizácia v rámci súdnej sústavy k 1. januáru 2008 i dlhodobá práceneschopnosť zákonnej sudkyne. Z uvedeného dôvodu nemožno iba na základe

skutočností uvedených v sťažnosti považovať označený postup okresného súdu za taký, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prierahy“ podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenie práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedených skutočností ústavný odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pretože ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol v celom rozsahu, nezaoberal sa už ďalšími jej nárokmi uplatnenými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2008